

Poslovni broj: St-630/2018

TRGOVAČKI SUD U SPLITU

STEČAJNI VJEROVNIK: **JOSIP ŠARKO** iz Zagreba, M. Matošeca 12, Zagreb, zastupan po punomoćniku Mariju Boniću, odvjetniku u Zagrebu, Ulica grada Vukovara 269g

PODNEŠAK STEČAJNOG VJEROVNIKA očitovanje na rješenje VTS RH PŽ-2851/2026-3

e-komunikacija
prilozi
punomoć u spisu

I. Stečajni vjerovnik Josip Šarko podnosi ovaj podnesak nastavno na rješenje Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2851/2026-3 od 22. srpnja 2026. godine, kojim je ukinuto rješenje Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj St-630/2018-384 od 23. lipnja 2026. godine.

Navedeno rješenje VTS-a ima iznimnu važnost za nastavak ovog postupka. Ono nije tek još jedno ukidno rješenje u nizu, nego odluka koja na jasan i nedvosmislen način potvrđuje upravo ono na što stečajni vjerovnik Josip Šarko ukazuje već godinama: ovaj stečajni postupak ne smije se držati taocem osporene tražbine različite vjerovnice Ines Ljubičić, već se za njezinu osporenu tražbinu mora izdvojiti odgovarajući iznos, dok se vjerovnicima čije su tražbine pravomoćno utvrđene mora omogućiti namirenje.

Drugim riječima, nakon ovog rješenja više ne postoji procesni, činjenični ni pravni prostor za nastavak dosadašnjeg obrasca postupanja, u kojemu se svaka odluka o namirenju vjerovnika ponovno odgađa, relativizira ili vraća u neku novu preliminarnu fazu, iako na računu postoji značajna novčana masa, iako su tražbine vjerovnika viših isplatnih redova utvrđene, i iako je VTS sada izričito objasnio kako treba postupiti u odnosu na spornu tražbinu različite vjerovnice.

Stečajni vjerovnik stoga ovim podneskom predlaže da prvostupanjski sud bez daljnjeg odgađanja postupi po uputama iz rješenja VTS-a PŽ-2851/2026-3, da ocijeni pretpostavke za djelomičnu diobu u odnosu na vjerovnike viših isplatnih redova te potom pristupi isplati vjerovnika čije tražbine nisu sporne, uz izdvajanje sredstava za osporenu tražbinu Ines Ljubičić do pravomoćnog okončanja parnica.

II. Ključni dio rješenja VTS-a nalazi se u točki 10. obrazloženja. VTS je ondje izričito naveo:

„Neosnovano žaliteljica navodi da je prvostupanjski sud trebao prekinuti stečajni postupak do okončanja parničnih postupaka u odnosu na njezine osporene tražbine. Naime, stečajni postupak je hitan i provodi se radi namirenja stečajnih vjerovnika pa činjenica da se u odnosu na žaliteljčinu tražbinu vode parnični postupci koji još nisu okončani nije razlog za prekid stečajnog postupka niti za

odgodu namirenja vjerovnika čije tražbine su pravomoćno utvrđene, budući da se u smislu čl. 275. st. 5. SZ-a izdvaja novčani iznos koji bi vjerovnik dobio da njegova tražbina nije osporena, sve dok parnica pravomoćno ne završi."

Ovo pravno shvaćanje je za nastavak postupka presudno.

VTS je izrijeком odbacio tezu razlučne vjerovnice da bi se stečajni postupak trebao prekidati ili blokirati do okončanja parnica koje se vode u odnosu na njezinu osporenu tražbinu. Time je VTS potvrdio da se spor oko tražbine Ines Ljubičić ne smije pretvarati u procesni veto na namirenje ostalih vjerovnika.

Stečajni vjerovnik posebno naglašava da citirana uputa ne ostavlja prostor za drugačije tumačenje. Sud ne treba čekati pravomoćno okončanje parnica kako bi namirio vjerovnike čije su tražbine pravomoćno utvrđene. Sud ne treba zbog sporova u odnosu na Ines Ljubičić zadržavati cjelokupnu stečajnu masu. Sud ne treba ponovno otvarati raspravu o tome može li se stečaj nastaviti. VTS je na ta pitanja već odgovorio.

Zakonski mehanizam postoji upravo za ovakvu situaciju: za osporenu tražbinu izdvaja se odgovarajući novčani iznos, a ostatak postupka se nastavlja. To je jedini pravilan i zakonit put. Sve drugo značilo bi nastavak neosnovanog zadržavanja novca koji pripada vjerovnicima te daljnje produljenje postupka koji već traje nerazumno dugo.

III. VTS je u točki 8. obrazloženja dodatno razjasnio ispravan redoslijed postupanja, navodeći:

„Iz ovih odredbi proizlazi da će sud pozvati vjerovnike nižih isplatnih redova prijaviti svoje tražbine nakon što su namirene tražbine viših isplatnih redova i to one koje su pravomoćno utvrđene, dok će se u odnosu na osporene tražbine izdvojiti iznos koji bi vjerovnik dobio da njegova tražbina nije osporena sve dok parnica pravomoćno ne završi, pod uvjetom da vjerovnik podnese dokaz stečajnom upravitelju da je podnio tužbu radi utvrđivanja te tražbine, odnosno da je preuzeo prije pokrenutu parnicu (čl. 275. SZ-a)."

Iz ovoga proizlazi sasvim jednostavan zaključak: rješenje od 23. lipnja 2026. nije ukinuto zato što se postupak treba zaustaviti, nego zato što je prvostupanjski sud preskočio nužan redoslijed. Sud je preuranjeno otvorio fazu nižih isplatnih redova, iako prethodno nije proveo ono što je u ovoj fazi nužno - namirenje tražbina viših isplatnih redova, odnosno ocjenu pretpostavki za djelomičnu diobu tih vjerovnika.

Prema tome, eventualno pozivanje razlučne vjerovnice ili drugih sudionika na činjenicu da je rješenje od 23. lipnja 2026. ukinuto ne može služiti kao argument za zaustavljanje postupka. Upravo suprotno: razlog ukidanja jest potreba da se najprije postupi prema vjerovnicima viših isplatnih redova. To znači da se sada mora učiniti upravo ono što stečajni vjerovnik Šarko traži - pristupiti hitnoj djelomičnoj diobi u odnosu na vjerovnike viših isplatnih redova i izdvojiti sredstva za osporenu tražbinu Ines Ljubičić.

Ovo rješenje stoga ne slabi poziciju stečajnog vjerovnika Josipa Šarka. Ono je potvrđuje. VTS je nedvosmisleno utvrdio da je put prema nižim isplatnim redovima bio preuranjen, ali je jednako nedvosmisleno utvrdio da parnice u odnosu na tražbinu Ines Ljubičić nisu prepreka namirenju vjerovnika čije su tražbine pravomoćno utvrđene.

IV. Dodatno, VTS je u točki 9. obrazloženja ukazao na praktičnu štetu koju je proizvelo preuranjeno otvaranje faze nižih isplatnih redova. Sud je naveo da vjerovnici, budući da još nisu namirene tražbine viših isplatnih redova, nisu mogli u potpunosti prijaviti tražbine nižih isplatnih redova po osnovi kamata od otvaranja stečajnog postupka do namirenja, jer do namirenja još nije došlo.

To je osobito važno za ovaj predmet, jer potvrđuje da dosadašnje procesno postupanje nije bilo samo formalno pogrešno, nego je moglo imati stvarne posljedice po vjerovnike. Ako se vjerovnike poziva na

prijavu nižih isplatnih redova prije nego što je poznat dan namirenja njihovih glavnih tražbina, tada se vjerovnike dovodi u situaciju da ne mogu pravilno, potpuno i konačno prijaviti kamate i troškove koji po naravi stvari ovise o danu namirenja.

Upravo zato je potrebno da prvostupanjski sud sada prestane proizvoditi dodatne procesne krugove i da postupi prema logici koju je VTS jasno postavio: prvo se mora riješiti pitanje djelomične diobe viših isplatnih redova, a tek nakon toga se može otvarati pitanje nižih isplatnih redova. Svaki drugačiji redosljed ponovno bi doveo do iste procesne pogreške i novih pravnih lijekova.

V. VTS je u točki 13. obrazloženja dao izravnu uputu prvostupanjskom sudu:

„U nastavku postupka prvostupanjski sud ocijeniti će jesu li ispunjene pretpostavke za djelomičnu diobu u odnosu na vjerovnike viših isplatnih redova te ovisno o tome pozvati stečajnog upravitelja na podnošenje odgovarajućeg prijedloga. U odnosu na prijedlog stečajnog upravitelja da se pozovu vjerovnici nižih isplatnih redova prijaviti svoje tražbine, sud će voditi računa o uputama iz ovog rješenja.“

Ova uputa je jasna i obvezujuća u praktičnom smislu. Prvostupanjski sud sada ne može ostati pasivan. Ne može čekati nove inicijative razlučne vjerovnice. Ne može ponovno pozivati vjerovnike nižih isplatnih redova kao da rješenja VTS-a nema. Ne može ponovno ignorirati činjenicu da se sporna tražbina Ines Ljubičić može i mora rezervirati, dok se nesporni vjerovnici namiruju.

Zato stečajni vjerovnik predlaže da sud odmah, bez odgode, naloži stečajnoj upraviteljici da u kratkom roku podnese prijedlog djelomične diobe u odnosu na vjerovnike viših isplatnih redova. Taj prijedlog mora biti usklađen s rješenjem VTS-a i mora sadržavati jasno razdvajanje:

- iznosa koji se ima izdvojiti za osporenu tražbinu Ines Ljubičić, do pravomoćnog završetka parnica;
- iznosa koji je raspoloživ za namirenje vjerovnika čije su tražbine pravomoćno utvrđene;
- preostalih troškova stečajnog postupka koji su stvarno osnovani, dokazani i zakonom dopušteni;
- redosljeda i iznosa isplate vjerovnicima viših isplatnih redova.

Ako stečajna upraviteljica takav prijedlog ne podnese u roku koji sud odredi, tada sud ne bi smio dopustiti da pasivnost ili pogrešno usmjerenje stečajne upraviteljice ponovno blokira postupak. Sud je taj koji vodi stečajni postupak, sud je taj koji je vezan uputama žalbenog suda i sud je taj koji mora osigurati da se postupak konačno pomakne prema namirenju vjerovnika.

VI. Posebno je važno istaknuti da se u spisu već nalaze činjenice koje omogućavaju odlučivanje. VTS u točki 7. obrazloženja navodi da je pravomoćnom točkom I.c) izreke rješenja prvostupanjskog suda poslovni broj St-630/2018-263 od 4. veljače 2025. određeno:

„da će se preostali iznos od 5.047.442,15 EUR predati stečajnom upravitelju za namirenje preostalih troškova stečajnog postupka kao i za namirenje stečajnih vjerovnika.“

Ista točka obrazloženja nadalje prenosi navod stečajne upraviteljice iz podneska od 16. lipnja 2026. da je moguća isplata vjerovnicima drugog višeg isplatnog reda u cijelosti, uz rezervaciju sredstava za nepravomoćnu tražbinu Ines Ljubičić, kao i podmirenje troškova.

Prema tome, u ovom postupku se ne radi o situaciji u kojoj bi sud tek trebao utvrđivati postoji li imovina, postoji li kupovna, postoje li vjerovnici ili postoji li način zaštite sporne tražbine. Sve te pretpostavke već su sadržane u spisu. Postoji kupovina. Postoji pravomoćna odluka o preostalom iznosu koji se predaje za namirenje troškova i stečajnih vjerovnika. Postoje pravomoćno utvrđene tražbine vjerovnika. Postoji

mehanizam izdvajanja za osporenu tražbinu Ines Ljubičić. Postoji i jasna uputa VTS-a da parnice nisu razlog za odgodu namirenja nespornim vjerovnicima.

Zbog toga se svako daljnje odgađanje više ne bi moglo opravdati navodnom pravnom nejasnošću. Nakon rješenja VTS-a PŽ-2851/2026-3 pravna situacija je razjašnjena. Ono što sada preostaje nije novo raspravljanje, nego provedba.

VII. Stečajni vjerovnik pritom smatra nužnim posebno se osvrnuti na procesnu ulogu razlučne vjerovnice Ines Ljubičić i njezina punomoćnika u ovom postupku. Kroz dosadašnje podneske i pravne lijekove razlučna vjerovnica uporno pokušava održati dojam da se cijeli stečajni postupak mora podrediti isključivo njezinoj osporenoj tražbini. Takav pristup VTS je sada izričito odbacio.

Nakon ovog rješenja više nije prihvatljivo da se svaki pokušaj isplate vjerovnika viših isplatnih redova prikazuje kao ugrožavanje razlučne vjerovnice. Njezina prava se štite izdvajanjem odgovarajućeg iznosa. To je zakonski mehanizam. Taj mehanizam istodobno štiti i druge vjerovnike, jer im ne dopušta da godinama čekaju na namirenje zbog spora koji se odnosi na drugu osobu.

Razlučna vjerovnica ne može istodobno tražiti da se njezina osporena tražbina rezervira kao da je potpuno izvjesna, a da se pritom ostalim vjerovnicima onemogućiti namirenje kao da njihova pravomoćno utvrđena prava nisu dovoljno važna. Takav rezultat bio bi izravno suprotan svrsi stečajnog postupka, koji nije instrument zaštite interesa samo jednog vjerovnika, nego postupak kolektivnog namirenja svih vjerovnika prema zakonom propisanom redu.

U tom smislu, stečajni vjerovnik predlaže da prvostupanjski sud ubuduće s osobitim oprezom cijeni svaki daljnji podnesak ili prijedlog koji bi imao za posljedicu novo odgađanje namirenja nespornim vjerovnicima. Nakon rješenja VTS-a PŽ-2851/2026-3, takvi prijedlozi više ne mogu biti promatrani kao obične procesne inicijative, nego kao pokušaji nastavka blokade postupka protivno jasnoj uputi žalbenog suda.

VIII. Stečajni vjerovnik također ukazuje da je ovo rješenje VTS-a važno i zbog ocjene postupanja po prijedlozima stečajne upraviteljice. Upravo je prvostupanjsko rješenje od 23. lipnja 2026. doneseno na temelju prijedloga stečajne upraviteljice da se pozovu vjerovnici nižih isplatnih redova, a VTS je takvo rješenje ukinuo zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

To ne znači da sud sada treba ignorirati stečajnu upraviteljicu. Međutim, znači da sud ne smije nekritički prihvaćati procesni smjer koji stečajna upraviteljica predloži, osobito ako takav smjer ponovno odstupa od jasnih uputa žalbenog suda. Sud mora od stečajne upraviteljice zahtijevati upravo ono što proizlazi iz rješenja VTS-a: prijedlog djelomične diobe u odnosu na vjerovnike viših isplatnih redova, uz izdvajanje sredstava za osporenu tražbinu.

U suprotnom bi se postupak ponovno vratio u isti krug: pogrešan prijedlog, pogrešno rješenje, žalba, ukidanje i novo vraćanje na početak. Takvo vođenje postupka više se ne može opravdati. Ovaj stečajni postupak traje predugo, a VTS je sada dao dovoljno jasnu uputu da se od prvostupanjskog suda očekuje odlučno, učinkovito i zakonito postupanje.

IX. Stečajni vjerovnik posebno ističe da daljnje odgađanje isplate vjerovnicima viših isplatnih redova više ne bi bilo obična procesna neefikasnost. Nakon što je VTS izrijeком naveo da parnice u odnosu na tražbinu Ines Ljubičić nisu razlog za prekid stečaja niti za odgodu namirenja pravomoćno utvrđenih tražbina, svaki pokušaj da se postupak ponovno vodi u suprotnom smjeru objektivno bi predstavljao odstupanje od jasne upute žalbenog suda.

Ovaj predmet već je obilježen višestrukim ukidanjem rješenja o namirenju. Više puta je ukazivano na to da se postupak nepotrebno komplicira, da se odluke donose na način koji dovodi do novih pravnih lijekova, te da se ostvarena kupovna, umjesto da služi namirenju vjerovnika, godinama zadržava u postupku. Nakon rješenja PŽ-2851/2026-3 sud ima mogućnost i dužnost prekinuti taj obrazac.

Stečajni vjerovnik traži upravo ono što proizlazi iz rješenja VTS-a: da se sporna tražbina rezervira, a da se nesporni vjerovnici namire. To nije zahtjev izvan zakona. To je provedba zakona.

Zato bi svako daljnje izbjegavanje takvog postupanja, bilo kroz ponovno vraćanje na niže isplatne redove, bilo kroz pasivno čekanje parnica, bilo kroz prihvatanje novih odgovornih prijedloga različite vjerovnice, objektivno otvorilo ozbiljno pitanje pravilnosti, svrhovitosti i zakonitosti daljnjeg vođenja postupka. Stečajni vjerovnik se nada da za takvo postupanje neće biti potrebe i da će prvostupanjski sud napokon provesti ono što je VTS jasno naložio.

X. Radi izbjegavanja bilo kakve dvojbe, stečajni vjerovnik smatra da nastavak postupka treba biti sljedeći:

- prvostupanjski sud treba bez odgode utvrditi da su, sukladno rješenju VTS-a, parnice u odnosu na tražbinu Ines Ljubičić irelevantne za odgodu namirenja vjerovnika čije su tražbine pravomoćno utvrđene;
- prvostupanjski sud treba odrediti iznos koji se ima izdvojiti za osporenu tražbinu Ines Ljubičić, odnosno naložiti stečajnoj upraviteljici da u prijedlogu djelomične diobe jasno prikaže taj iznos;
- prvostupanjski sud treba pozvati stečajnu upraviteljicu da u kratkom i strogom roku dostavi odgovarajući prijedlog djelomične diobe za vjerovnike viših isplatnih redova;
- prijedlog stečajne upraviteljice mora biti izrađen prema uputama iz rješenja VTS-a PŽ-2851/2026-3, a ne prema ranijem, ukinutom i pogrešnom procesnom pristupu;
- nakon dostave prijedloga, sud treba bez odgode donijeti rješenje kojim će se omogućiti isplata vjerovnika viših isplatnih redova čije su tražbine pravomoćno utvrđene;
- tek nakon provedbe odgovarajuće djelomične diobe viših isplatnih redova može se zakonito razmatrati faza nižih isplatnih redova, uključujući kamate i troškove koji ovise o danu namirenja.

Ovakvo postupanje jedino je sukladno rješenju VTS-a, Stečajnom zakonu i svrsi stečajnog postupka. Sve drugo bilo bi nastavak procesne neizvjesnosti koju je VTS upravo pokušao otkloniti.

XI. Stečajni vjerovnik posebno napominje da ako različita vjerovnica smatra da njezina tražbina postoji i da će u parnicama uspjeti, njezina prava bit će zaštićena izdvajanjem odgovarajućeg iznosa. No ona nema pravo zbog vlastite sporne tražbine blokirati isplatu vjerovnicima čije tražbine nisu sporne. To je sada izričito potvrđeno rješenjem VTS-a.

XII. Slijedom svega navedenog, stečajni vjerovnik Josip Šarko predlaže da Trgovački sud u Splitu, postupajući po rješenju Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj PŽ-2851/2026-3 od 22. srpnja 2026. godine:

1. bez odgode ocijeni jesu li ispunjene pretpostavke za djelomičnu diobu u odnosu na vjerovnike viših isplatnih redova;

2. naloži stečajnoj upraviteljici da u roku koji sud odredi, a koji s obzirom na trajanje postupka treba biti kratak, podnese odgovarajući prijedlog djelomične diobe u odnosu na vjerovnike viših isplatnih redova;
3. naloži da prijedlog djelomične diobe jasno prikaže iznos koji se izdvaja za osporenu tražbinu Ines Ljubičić do pravomoćnog okončanja parnica, te iznos koji je raspoloživ za isplatu vjerovnicima čije su tražbine pravomoćno utvrđene;
4. nakon zaprimanja odgovarajućeg prijedloga stečajne upraviteljice bez odgode donese rješenje kojim će se omogućiti isplata vjerovnika viših isplatnih redova;
5. u nastavku postupka ne dopušta daljnje procesno blokiranje namirenja nespornim vjerovnicima pozivanjem na parnice koje se vode isključivo u odnosu na osporenu tražbinu razlučne vjerovnice.

U Zagrebu, 25.08.2026.god.

Stečajni vjerovnik
Josip Šarko
po punomoćniku
Mario Bonić, odvjetnik